

הלחי מיקרי "עיקור סימנים", ואמאי כשר.
ותנא תונא [ותנא דמתניתין דידן מסייע לן]:
ניטל לחי התחתון — **כשר!** והרי כיון שניטל
 הלחי התחתון, שהוא מקום חיבור הסימנים
 אל הלחי, ניתקו הסימנים ממקום חיבורם.
 והיינו דאמר שמואל, תורבץ הוושט שניטל,
 וניתקו הסימנים, הרי הוא כשר.

מתקיף לה רב פפא לרב נחמן: **והאיכא** פסול
 של **עיקור סימנים**, שהרי בנטילת תורבץ
 הוושט, נעקרים הסימנים מחיבורם?!

ופרכינן לאתקפתיה דרב פפא: **ולרב פפא** —
קשיא מתניתין?! שהרי קתני בה "**ניטל לחי**
התחתון — **כשר**", ומשמע שלא איכפת לן
 מניתוק תורבץ הוושט ללחי, שהרי כשניטל
 הלחי התחתון מתנתק החיבור של תורבץ
 הוושט אליו, ואפילו הכי הכשיר התנא
 דמתניתין.

בשלמא מתניתין **לרב פפא לא קשיא**, כי הא
 דפסל רב פפא הוא כשניטל תורבץ הוושט,
דאיעקור איעקורי, שעקירת תורבץ הוושט
 נחשבת עיקור סימנים, שניתקו הסימנים
 לגמרי בין מהלחי ובין מהבשר שהם מעורים
 בו.

ואילו **הא** דהכשיר תנא דמתניתין כשניטל
 לחי התחתון, הוא כאשר נשאר הסימנים
 מחוברים לבשר, **דאיגום איגומי** הלחי
מעילוי סימנים, שנגמם הלחי בצורה שהוא
 עצמו אמנם ניתק מהסימנים, אבל היה
 הניתוק מעל הבשר שהסימנים מעורים בו,
 ונמצא שעדיין מעורים הסימנים בבשר, שלא
 נותקו הימנו בנטילת הלחי התחתון, ובכהאי
 גוונא לא הוי "עיקור סימנים".

אלא, לשמואל, שהכשיר אפילו בניטל תורבץ
 הוושט כולו, **קשיא**, שהרי תורבץ הוושט
 הוא מקום החיבור של הוושט הן ללחי והן
 לבשר, ומשניטל תורבץ הוושט מתנתקת
 הוושט במקום חיבורה, בין מהלחי ובין
 מהבשר שהיתה מעורה בו, ואם כן, הוי
 עיקור סימנים, וכיצד הכשיר זאת שמואל?!

ומשנינן: **לא תימא** דקאמר שמואל ניטל
 תורבץ הוושט **כולו** כשר, **אלא** אימא ניטל
רובו של תורבץ הוושט. ובמקצת שנתר
 איכא חיבור של הוושט ללחי, ודיינו במיעוט
 זה.

ופרכינן: **והאמר רבה בר בר חנה אמר**
שמואל: סימנים שנדלדלו ברובן טרפה!
 והכא, משנעקר תורבץ הוושט ברובו נמצא
 שנעקרו הסימנים ברובן?!

אמר רב שישא בריה דרב אידי: הא דקאמר
 שמואל שבתורבץ הוושט שניטל רובו
 ונשתייר מקצתו מהני מיעוט הסימנים
 המחוברים, איירי **דאקפל איקפולי**. שנקלפו
 רוב הסימנים מעל הבשר, ונשארו מיעוטים,
 דבכהאי גוונא מבריאה הבהמה וחוזרים
 הסימנים ומתחברים, ולפיכך לא הטריפה
 שמואל אלא הכשירה.

ואילו **התם**, בפסול עיקור סימנים, איירי
דאפרוק אפרוקי, שמיעוט הסימנים
 המחוברים אינו מחובר ביחד, אלא מפוזר,
 ומיעוט סימנים שכזה אינו מבריא. ולישנא
 ד"איפורקי אפרוקי" הוא דימוי לדבר
 המתפרק על ידי שנעקר בכח ממקומו,
 שהחיבורים הנשארים אינם במקום אחד,
 אלא משתיירים כמה חיבורים קטנים בפיזור.

שנינו במשנה: **ופסוקת הגרגרת:**